Dosarul nr. 21rji-44/26 Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana
1-23058685-02-21rji-14012026 Judecător: Sergiu Ciobanu

D E C I Z I E
În numele Legii

30 aprilie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului de judecată,
Judecătorul Marcel Juganari
Judecătorii Elisaveta Buzu și Vladislav Schibin

judecând, în lipsa părților, recursul declarat de către directorul interimar al Penitenciarului nr. 13 - Chișinău, comisar – șef de justiție, Eugeniu Caraman, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 23 decembrie 2025,-

C O N S T A T Ă:

La data de 21.04.2023, petiționarul Grițcan Ruslan a înaintat judecătorului de instrucție o plângere împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În motivarea plângerii a invocat, că din data de 01.02.2023 este deținut în Penitenciarul nr. 13 – Chișinău, în condiții degradante și inumane, motiv din care a solicitat aplicarea în privința sa a prevederilor art. 385 alin. (5) și art. 473^2 din Codul de procedură penală.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 29 noiembrie 2023, s-a respins plângerea petiționarului Grițcan Ruslan împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, avocatul Chiriac Cristin, din numele condamnatului Grițcan Ruslan a declarat recurs împotriva încheierii

judecătorului de instrucție, solicitând casarea încheierii din 29.11.2023 cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Centru din 15 iulie 2025, s-a admis recursul avocatului Chiriac Cristin, în interesele condamnatului Grițcan Ruslan declarat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 29 noiembrie 2023, s-a casat integral încheierea și s-a trimis cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 23 decembrie 2025, s-a admis plângerea lui Grițcan Ruslan, împotriva administrației instituției penitenciare care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare privativă de libertate, cu privire la constatarea deținerii în condiții de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. S-a constatat deținerea lui Grițcan Ruslan, în condiții contrare prevederilor art. 3 CEDO în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău, pentru perioada de 01.02.2023- 26.07.2023.

Nefiind de acord cu încheierea din 23 decembrie 2025, la data de 26 decembrie 2025, directorul interimar al Penitenciarului nr. 13 - Chișinău, comisar – șef de justiție, Eugeniu Caraman, a declarat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 23 decembrie 2025, pronunțată la plângerea condamnatului Grițcan Ruslan, împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenţie care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, în partea admiterii și rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri.

În motivarea recursului, a invocat faptul că, încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 23.12.2025 este una neîntemeiată și pasibilă de a fi casată în partea admiterii, din următoarele aspecte: Neprezentarea de petentul Grițcan Ruslan, în instanța de fond a probelor ce ar confirma întrunirea cumulativă a condițiilor de detenţie prin care i-au fost afectate grav drepturile sale.

Reieşind din plângerea înaintată de către condamnat, referitor la condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale doar pentru perioada de timp în care este deținut în Penitenciarul nr. 13 - Chişinău.

Cu întâietate instanța a constat că plângerea formulată de condamnatul Grițcan Ruslan, aflat anterior în detenție în Penitenciarul nr. 13-Chișinău, a fost depusă în termen, potrivit art. 473^2 alin. (5) CPP, care permite formularea plângerii pe parcursul detenției sau, după liberare, în termen de 6 luni, dar nu mai târziu de 4 luni de la încetarea detenției.

Astfel, plângerea este formal admisibilă sub aspectul termenului și calității procesuale, urmând a fi analizată pe fond. Doar că instanța de judecată nu a ținut cont

că, norma art. 473/2–473/4 CPP RM, instituie un mecanism procesual special privind contestarea condițiilor de detenție.

Acest mecanism are caracter derogator de la dreptul comun, fiind destinat să asigure remedii rapide și efective în timpul executării pedepsei privative de libertate, iar scopul declarat al acestor norme este dublu și anume: asigurarea unui control judiciar imediat asupra condițiilor de detenție și acordarea unor compensații rapide, fie prin reducerea pedepsei, fie prin despăgubiri limitate, în situațiile expres prevăzute de lege.

Se reține faptul că, conform prevederilor art.473^4 alin.(1) Cod de procedură penală „La evaluarea condițiilor de detenție, instanța de judecată dă apreciere atât probelor prezentate de părţi, cât și rapoartelor instituțiilor naționale și internaționale în domeniu”.

De fapt, instanța de fond la examinarea plângerii depusă de deținut în raport cu materialele prezentate de către administrația instituției penitenciare, condițiile de detenție sunt constatate doar în cadrul în şedinței de judecată, la audierea opiniei participanților la proces.

Analiza art. 473^4 alin. (4) — (5^1) CPP, reglementează distinct modalitățile de remediere la examinarea unor asemenea cauze şi anume: alin. (4) indică că la reducerea pedepsei cu "1-2 zile la fiecare 10 zile de detenție” în condiții precare.

Alin. (5) prevede despăgubiri băneşti doar „în privința perioadei rămase” ce nu poate fi acoperită prin reducerea de la alin. (4) şi alin. (5^1) impune acordarea unor despăgubiri băneşti pentru perioade "mai mici de 10 zile”, când reducerea nu se poate calcula.

În context, instanța de fond nu a relevat faptul că, sintagma „în privința perioadei rămase" alin. (5), demonstrează că norma se aplică doar complementar reducerii prevăzute la alin. (4). Ea presupune existența unei pedepse aflate încă în curs de executare și a unei „părți neexecutate". Or, dacă pedeapsa este executată integral, nu mai există nici o „perioadă rămasă neexecutată” ce ar putea fi convertită în despăgubiri.

Astfel, interpretarea logică a prevederilor legale menționate mai sus, indică asupra faptului că, dacă pedeapsa este deja executată integral sau persoana a fost eliberată din detenție sub alt aspect, nu există „perioadă rămasă neexecutată”.

Logica internă a normei arată că despăgubirile de la alin. (5) nu pot fi acordate unei persoane eliberate, întrucât lipseşte premisa reducerii pedepsei.

La fel, alin. (5^1) priveşte strict situațiile sub 10 zile, neputând fi extrapolat pentru perioade mai mari.

Totodată, finalitatea acestor norme este de a preveni sau compensa, în timp util, încălcarea drepturilor condamnatului pe durata detenției. Scopul nu este acela de a substitui acțiunile civile pentru repararea prejudiciilor după liberare, ci de a asigura remedii rapide pe durata executării, iar teleologia mecanismului se epuizează odată cu executarea integrală a pedepsei şi liberarea deținutului din locul de deținere.

Tot în această ordine de ideii, instanța nu a reținut suplimentar că, analiza contextului istoric al adoptării acestor dispoziții (2019–2024) demonstrează că ele au fost introduse ca urmare a jurisprudenței CEDO (Shishanov c. Moldovei, Ananyev c. Rusiei), pentru a asigura remedii în timp real împotriva condițiilor inumane de detenție.

Legiuitorul însă nu a reglementat expres nu a un mecanism reparator pentru foștii condamnati sau persoanele care deja au fost eliberate din detenție ca în situația de față.

Conform art. 23 Constituție şi art. 5 alin. (2) din Legea nr. 100/2017 privind actele normative, instanța este ținută de litera și limitele normei, iar extinderea alin. (5) sau (5^1) dincolo de ipotezele reglementate ar însemna aplicarea contra legem și crearea pe cale judiciară a unui drept la despăgubire pe care legiuitorul nu l-a prevăzut. O asemenea soluție ar încălca principiul legalității și separația puterilor.

Cu alte cuvinte, este adevărat că CEDO (cauzele Ananyev şi alții c. Rusiei, 2012; Shishanov c. Moldovei, 2015) a subliniat obligația statelor de a oferi remedii efective pentru condițiile precare de detenție. Totuși, Curtea nu impune un anumit tip de remediu, lăsând statelor marja de apreciere asupra formei juridice. În Republica Moldova, legiuitorul a optat pentru mecanismul mixt: 1) ameliorarea condițiilor şi reducerea pedepsei și 2) despăgubiri limitate doar în ipotezele expres reglementate.

Prin urmare, faptul că alte instanțe naționale au acordat despăgubiri după liberare, nu justifică o extindere contra legem, întrucât remediul efectiv în sensul art. 13 CEDO trebuie să fie prevăzut de lege.

La caz, instanța de judecată nu a dus cont că, condamnatul Grițcan Ruslan a fost eliberat din Penitenciarul nr. 13 - Chișinău, astfel că plângerea ultimului a rămas fără obiect, întrucât a fost eliberat și nu mai este deținut în Penitenciarul nr. 13, iar capătul de cerere privind reducerea pedepsei nu poate fi dispusă, deoarece pedeapsa aplicată a fost deja executată integral, iar lipsind „partea neexecutată de pedeapsă”, alin. (4) devine inaplicabil.

Or, deşi plângerea a fost depusă pe parcursul termenului de executare a pedepsei, cadrul legal al Codului de Procedură Penală nu reglementează expres situația persoanelor eliberate pe parcursul examinării cauzei, iar din interpretarea expusă mai sus, instanța de judecată este limitată să-şi extindă atribuțiile în cazul în care acestea nu sunt prevăzute de lege.

Prin urmare, indiferent de metoda de interpretare utilizată cum ar fi cea literală, logică, sistematică, teleologică, istorică sau conformă cu principiile legalității, rezultatul este acelaşi, plângerea condamnatului, formulată după executarea integrală a pedepsei și vizând o perioadă mai mare de 10 zile, nu intră în sfera de aplicare a art. 473/4 CPP RM.

Instanța nu are competența de a crea un remediu care nu este prevăzut de lege, motiv pentru care plângerea urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

O chestie importantă recurentul o menționează despre faptul că, deși condamnatul Grițcan Ruslan, a fost de mai multe ori citat legal la adresa de domiciliu, ultimul nu s-a prezentat în instanța de judecată.

În acest sens, se reiterează că, condamnatul în instanța de fond, în afară de plângerea propriu-zisă nu a mai prezentat careva argumente sau contraargumente cu privire la condiții de detenție precară în instituțiile penitenciare.

Acestea trebuie dovedite de persoana lezată, în caz contrar, judecătorul de instrucție de a aprecia versiunea petentului Grițcan Ruslan expusă instanța de fond prin intermediul avocatului una convenţională şi neconvingătoare.

Subsidiar la cele invocate, relatează că, chiar dacă persoana s-ar fi aflat în condiții de detenție precare, consideră că, totuși, instanța nu a aplicat corect dispozițiile art. 473^4 alin. (6) Cod de procedură penală prin art. 473^2 – 473^4 Cod de procedură penală.

În acord cu dispozițiile art.473^4 alin. (6) Cod de procedură penală, în cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art. 473^2 alin.(3), preveniții sunt despăgubiți în conformitate cu art. 385 alin. (5) şi (6) sau, după caz, aceştia pot înainta o acţiune civilă.

Se reține că, din conținutul art. 473^4 alin. (6) CPP, rezultă că, posibilitatea adresării cu cerere de chemare în judecată privind repararea prejudiciului în bani, drept compensația condițiilor din penitenciar contrare art.3 CEDO, o au doar persoanele care au avut în timpul detenției calitatea de prevenit, devreme ce termenul pedepsei nu poate fi redus conform prevederilor art.385 alin.(5) CPP.

Or, mecanismul compensator instituit prin lege în vigoare din 01.01.2019 prevede modul diferit de despăgubire pentru cei care au avut calitate de prevenit şi cei cu statut de condamnat.

Or, reieşind din temeinicia încheierii contestate, constată, că la soluționarea plângerii înaintate de Grițcan Ruslan instanța nu în deplină măsură a ținut cont de circumstanțele cauzei şi nu le-a analizat obiectiv.

Or, din constatările instanţei, se deduce caracterul prestabilit al convingerilor judecătorului, respectiv fiind afectată imparţialitatea acestuia.

Conform aspectelor privind condițiile materiale de detenţie conţinute în raportul prezentat de instituţia penitenciară cu privire la evaluarea condițiilor de detenţie în care fost deţinut Grițcan Ruslan, în condițiile contestate, numărul de paturi instalate în celule de deţinere (conform indicilor din tabel) din Penitenciarul nr.13-Chișinău, reprezintă capacitatea maximă de cazare în condițiile de fluctuaţie a persoanelor deținute în instituţie la diferite perioade de timp, acesta, însă nu reprezintă un indicator potrivit căruia se poate stabili numărul de persoane real cazate în celulele respective, la un anumit moment existând posibilitatea ca acest indice să fie mai mic.

Ca temei de constatare, instanţa de fond s-a bazat pe constatările care au fost trasate în repetate rânduri de Comitetul ONU împotriva torturii (2014, 2017).

De asemenea, invocă faptul că în plângere se face trimitere la mai multe cauze la CEDO sau rapoarte CPT, care se referă nemijlocit parte la condițiile de detenţie din instituții penitenciare, în perioada anilor 2014-2017, nici de cum la perioada de după anul 2017 în care s-a deţinut condamnatul susmenţionat. În acest sens, un alt raport pentru anul 2020 inclusiv pentru 2021, prin care ar fi constatate condiţii inadecvate în instituțiile penitenciare la nivel naţional nu a fost realizat, după caz, Penitenciarul nr.13-Chișinău, raport bazat pe evaluări şi constatări a stării de fapt a condiţiilor de detenţie a condamnaților şi preveniților în instituţiile penitenciare la nivel naţional şi internaţional.

Cu referire la condițiile materiale de detenţie, în urma ultimei verificări efectuate în anul 2019, instituțiile penitenciare, inclusiv Penitenciarul nr. 13 - Chişinău a depus eforturi la îmbunătățirea condițiilor de detenție ale condamnaților prin reparația capitală/cosmetică a celulelor.

Or, instanța de fond a ignorat şi datele veridice expuse în raportul prezentat de administrația penitenciarului, pe cale de consecință consideră că, încheierea este neîntemeiată și urmează a fi casată.

Se rezultă, că cauza a fost examinată superficial, unilateral şi neobiectiv a circumstanțelor cauzei, fără a da o apreciere obiectivă probelor şi, prin urmare concluzia instanței este în contradicție cu circumstanțele pricinii.

În asemenea circumstanțe, se reține că, instanța de judecată nu a examinat fondul cauzei.

La caz, mai reinterează încă odată chestiunea precum că, instanța de judecată nu a dus cont că, condamnatul Grițcan Ruslan a fost eliberat din Penitenciarul nr. 13 Chișinău, astfel că plângerea ultimului a rămas fără obiect, întrucât a fost eliberat şi nu mai este deținut în Penitenciarul nr. 13 – Chișinău, iar capătul de cerere privind reducerea pedepsei sau fie constatarea condițiilor precare de detenție cum este în cazul de față, la fel, nu poate fi dispusă, deoarece a dispărut obiectul cereri, la fel și partea neexecutată de pedeapsă, alin. (4) devine inaplicabil cu atât mai mult.

Totodată, se mai accentuează faptul că, deținutul Grițcan Ruslan, la examinarea plângerii, chiar dacă a fost de mai multe ori citat legal la domiciliu, nu s-a prezentat la şedințele de judecată, iar careva plângeri, cereri suplimentare nu a depus, nu a anexat personal la materialele cauzei, şi nici prin intermediul apărătorului.

Potrivit art. 449 alin. (1), pct. 2) lit. b) Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 2) admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral şi ia una din următoarele soluții: b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri.

Reieşind din cele expuse, cererea de recurs declarată una este fondată și pasibilă de a fi admisă, încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 23.12.2025, urmând a fi casată cu rejudecarea cauzei prin adoptarea unei noi hotărâri.

Părțile în proces au fost înștiințate legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații

publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței, fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 319 din Codul de procedură penală privind citarea participanților la proces, instanța conform art. 447 alin. (1) din Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei fără prezența părților la proces.

Examinând motivele recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal consideră justificată respingerea acestuia, cu menținerea încheierii instanței de fond pentru considerentele care urmează a fi expuse mai jos.

Potrivit prevederilor art. 449 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Conform art. 448 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

În conformitate cu art. 441 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art. 444 din Codul de procedură penală, însă ea este obligată ca, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele, dar fără a agrava situația părții în favoarea căreia s-a declarat recurs.

Reieșind din materialele dosarului în coraport cu raportul instituției penitenciare nr. 2/11978 din 06.10.2025, Colegiul penal constată că, la 31.01.2023, Grițcan Ruslan a fost reținut de către organul de urmărire penală, în persoana OUP al DEUP CE a DGUP al IGP al MAI, în temeiul cauzei penale nr. 2021790021, pornită în baza art. 217^1 alin. (4) lit. d) din Codul penal.

Astfel, începând cu data de 01.02.2023 până la data de 26.07.2023 s-a aflat în arest preventiv în Penitenciarul nr. 13 – Chișinău, iar la data de 26.07.2023 a fost eliberat din detenție, cu aplicarea măsurii preventive - eliberarea provizorie sub control judiciar.

Conform art. 473^4 alin. (1), (2) din Codul de procedură penală, (1) La evaluarea condiţiilor de detenţie, instanţa de judecată dă apreciere atît probelor prezentate de părţi, cît şi rapoartelor instituţiilor naţionale şi internaţionale în domeniu. (2) La evaluarea condiţiilor de detenţie, instanţa de judecată ţine cont de efectele cumulative ale condiţiilor generale raportate la caracteristicile individuale respective ale condamnatului, precum şi de perioada în care condamnatul a fost deţinut în condiţiile contestate.

Potrivit art. 473^2 alin. (1), (3), (4) din Codul de procedură penală, (1) Plîngerea împotriva administraţiei instituţiei penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează

drepturile condamnatului, garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, poate fi înaintată de către condamnat, personal sau prin intermediul unui avocat, la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială se află instituţia penitenciară în care se deţine condamnatul, după caz, din care a fost eliberat. (3) Condamnaţii care au fost deţinuţi cel puţin 10 zile în condiţii contrare prevederilor art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, drepturi care reies din obligaţia statului de a asigura condiţiile de detenţie, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei. (4) În cazul în care partea neexecutată din pedeapsă nu permite deducerea integrală a reducerii pedepsei sau perioada încălcării condiţiilor de detenţie este mai mică de 10 zile, în privinţa perioadei rămase condamnatul poate solicita despăgubire în valoare bănească.

Colegiul penal reține ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond, care, reieșind din totalitatea efectelor cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale ale condamnatului, precum și intensitatea, gravitatea și durata încălcării, din principiile proporționalității și echității, a constatat faptul că, Grițcan Ruslan a fost deținut în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău, în perioada 01.02.2023 - 26.07.2023, pe parcursul a 175 de zile, în condiţii contrare prevederilor art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului și a libertăţilor fundamentale.

Colegiul penal reține că, reieșind din materialele cauzei, inclusiv din raportul prezentat de administrația penitenciarului, consideră, la caz, că instanța de fond justificat a stabilit că, odată ce la data de 26.07.2023, Grițcan Ruslan a fost eliberat din detenție, în privința acestuia nu mai poate fi aplicată reducerea pedepsei în temeiul art. 473^4 alin. (4) din Codul de procedură penală.

Contrar criticilor recurentului, care indică despre faptul că instanța de fond a constatat și a redus pedepsa în privința lui Grițcan Ruslan, Colegiul penal reține că, prima instanță corect a stabilit că, Grițcan Ruslan doar s-a aflat în condiții de detenție contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău, în perioada în perioada 01.02.2023 - 26.07.2023, pe parcursul a 175 de zile, doar constatând acest fapt.

Or, potrivit raportului prezentat de către administrația instituției penitenciare nr. 13 - Chișinău, judecătorul de instrucție întemeiat a precizat că, dificultățile cu care s-a confruntat condamnatul pe parcursul detenției sale în penitenciarul vizat, pe parcursul a 175 de zile, au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției şi a atins pragul de severitate contrar articolului 3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în instituția penitenciară enunțată.

Instanța de recurs respinge argumentul reprezentantului Instituției Penitenciare privind netemeinicia plângerii condamnatului împotriva condițiilor precare de detenție și reține în acest sens, că în raportul prezentat de instituția penitenciară se indică că, lui Grițcan Ruslan i-a fost acordat minimul de condiții pentru executarea detenției, însă, în susținerea argumentelor date nu au fost prezentate careva probe. Or, sarcina probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție invocate de condamnat sau

prevenit și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revenea reprezentantului administrației instituției penitenciare.

Astfel, din perspectiva unei analize retrospective a situației, odată ce, în rezultatul multiplelor vizite de monitorizare a condițiilor de detenție în penitenciarele din Republica Moldova, atât din partea Comitetului European pentru Prevenirea Torturii și Tratamentelor sau pedepselor Inumane sau Degradante al Consiliului Europei (CPT), dar și din partea Consiliului pentru Prevenirea Torturii (investit, la nivel național, cu atribuții privind asigurarea protecției persoanelor împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante), de fiecare dată în rapoartele adoptate s-au constatat abateri de la standardele internaționale în materia condițiilor de detenție, soldate cu emiterea recomandărilor de rigoare adresate autorităților competente pentru fiecare instituție penitenciară în parte, Colegiul penal constată cu vehemență că, în materia asigurării unor condiții decente de detenție, autoritățile naționale nu asigură un nivel minim garantat pentru deținuți. Din acest considerent, deoarece condițiile de detenție precare în penitenciarele din Republica Moldova au un caracter sistemic, iar la moment nu există nici un act oficial ce ar confirma remedierea tuturor condițiilor de detenție precare stabilite anterior, totodată ținând cont de faptul că eforturile autorităților naționale se rezumă doar la îmbunătățirea stărilor de fapt din penitenciare constatate în rapoartele anterioare, însă fără eradicarea problemei condițiilor de detenție precare în esență, Colegiul penal ajunge la concluzia că detenția persoanelor în penitenciarele din Republica Moldova atinge nivelul minim de ingerință conform art. 3 CtEDO, ceea ce impune aplicarea obligatorie a mecanismului național compensatoriu, iar alegațiile administrațiilor penitenciarelor, inclusiv cele din prezentul recurs, sunt inabordabile.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul penal constată o motivare amplă și temeinică a încheierii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Pentru motivele expuse, Colegiul Penal va respinge recursul directorului interimar al Penitenciarului nr. 13 - Chișinău, comisar – șef de justiție, Eugeniu Caraman, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 23 decembrie 2025, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că încheierea recurată este una motivată și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a încheierii nu au fost reținute.

În conformitate cu prevederile art. 469 – 471, art. 449 alin. (1), pct. 1), lit. a) din Codul de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge, ca nefondat, recursul declarat de către directorul interimar al Penitenciarului nr. 13 - Chișinău, comisar – șef de justiție, Eugeniu Caraman şi se menține fără modificări încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 23 decembrie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului de judecată,
judecător **Marcel Juganari**

Judecător **Elisaveta Buzu**

Judecător **Vladislav Schibin**